

tredie vil jeg spørge den højtærede Minister: Billiger Ministeren den Maade, hvorpaa Forhørene finder Sted i disse Dage i Randers? Billiger Ministeren, at Dommer og Politimester skiftes til at sige Uartigheder i Retten? Er det tilladt, at Dommer og Politimester indlader sig i en Debat om, hvorvidt de forskellige Vidner, der er tilkaldt, tilhører Socialisterne eller Kommunisterne eller „Kuppartiet“, dem, der vil dele Samfundet paa langs, og dem, der vil dele det paa tværs? Jeg vil gerne spørge, om det er i Overensstemmelse med Retsplejeloven, at man indlader sig paa en Definering af den Slags Spørgsmaal. Er det med Justitsministerens Billigelse, at Politimester og Dommer — ganske særlig Dommeren — siger til indkaldte Vidner, altsaa ikke Arrestanter, men Vidner, at de hverken kan sanse eller samle, hverken høre eller se, at de er blinde og døve, at det er Løgn og Sludder til Hobe, alt hvad de siger, at de er nogle kønne Karle, nogle Bølam, som er store, naar de er ude paa Gaden, men som, naar de kommer ind i Retten, er de ynkkeligste Bølam? Er det med Justitsministerens Billigelse, at der gøres Forskel paa de indkaldte Vidner, at nogle, f. Eks. Arbejdsmanden, ganske naturligt maa staa op, medens der til Fabrikanten og Grosserereren hentes en Stol, om han vil vise Politimester og Dommer den Elskværdighed at sidde ned? Hvor staa det i Retsplejeloven, at Grosserere skal have Stole at sidde paa, medens andre skal staa op? Jeg gaar ud fra, at Justitsministeren er bekendt med den Maade, Forhørene føres paa, og jeg vil gerne spørge, om det virkelig er med Justitsministerens Billigelse, at Systemet skal kendetegnes gennem saadanne Forhør. Jeg vil slet ikke tale om, hvorledes de behandler dem, som er sigtet, for det er paa en langt mere udæskende Maade. Man staa — tvært imod Retsplejeloven — og lægger dem Afgørelsen i Munden, forinden de har faaet Lov til at udtale sig. Jeg skal nævne bare en eneste lille Blomst, som Dommer Thorsen i Randers har Æren af. Han udtaler f. Eks. under Forhørene efter at have spurgt vedkommende Arrestant, om han ikke havde faaet Klø nok — det var nemlig konstateret, at han havde faaet, hvad vi kalder Knippelsuppe —, til de to Betjente, som staa i Retten: Ja, det bedste er at slaa den Slags med Knippelen oven i Hovedet, saadan at de segner om paa Stedet, ellers maa man helst lade være. Det lader jo for øvrigt til, siger han, at de skal slaas med massive Jernlodder, for at de regner det,

Det er Ting, som jeg godt kunde have lyst til at faa den højtærede Justitsminister til at svare mig paa, ligesom jeg gerne vil rette den Forespørgsel, jeg allerede har bebudet, til den højtærede Trafikminister med Hensyn til de Samtaler, som er blevet „overvaaget“, som man kalder det. Jeg hæfter mig dér ved Loven af 11. Maj 1897 om Telegrafer og Telefoner og da selvfølgelig ganske særlig ved Bestemmelsen om Hemmeligholdelsespligten. Dér staa der udtrykkelig, at man ikke under nogen Omstændigheder fra Personalets Side maa røbe, hvad der er foregaaet, ikke *under* sin Tjeneste og heller ikke *efter* sin Tjeneste. Ja, der staa ganske vist — det skal jeg indrømme med det samme — „for uvedkommende“. Nu er det da, jeg gerne vil have at vide: Hvem er uvedkommende, og efter hvilken Regel er Telegrafbestyrer Naumann i Randers gaaet frem? Er det ham, der bestemmer, hvem der er uvedkommende, eller hvordan er det? Er det paa Justitsministerens Forlangende, at der er taget disse Prøver i Randers og foretaget disse Overvaagninger? Jeg vil, som sagt, gerne bede den højtærede Minister om at sige, hvorfor og i Henhold til hvilken Bestemmelse man har skabt en saadan Situation i Randers, at ingen Abonnent er sikker paa, at han kan tale i sin Telefon, uden at den er sat under Politiofsigt. Men det er jo ikke en Gang *Politiofsigt*, man sættes under; man sættes under *Opsigt* fra Telegrafstationens Side. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Justitsminister maa have givet Telegrafbestyreren Ordre, og derfor vil jeg gerne vide, hvorledes disse Ordre til Telegrafbestyreren lyder. Jeg ved, at det hævdes, at det hele kun beror paa den ene Ting, at Telefonpersonalet har en Pligt til at konstatere, at Samtalen er kommet i Gang. Indtil videre skal jeg ikke udtale mig nærmere om det, men jeg stiller mig meget tvivlende overfor dette, at den Omstændighed, at man skal konstatere, at Samtalen er i Gang, er tilstrækkelig til, at man har kunnet høre de Samtaler, som senere er blevet refereret til Politimyndighederne. — Jeg vil, som sagt, gerne have disse mine Spørgsmaal besvaret af de to højtærede Ministre.

Formanden: Den væsentlige Del af det ærede Medlems Udtalelse hører egentlig hjemme ved tredie Behandling. Jeg anmoder de efterfølgende Talere om, at de holder sig nærmere til Ændringsforslagene, for at Forhandlingen kan tilendebringes i Dag.